

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8447/2025
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Радован Лазаревић, адвокат из ..., против тужене Компаније „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд, ГФ Нови Сад из Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2441/24 од 25.12.2024. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2441/24 од 25.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 9493/2018 од 09.04.2024. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде штете из осигурања исплати износ од 530.955,00 динара са законском затезном каматом почев од 18.10.2018. године до исплате, а одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ од 530.955,00 динара за период од 08.07.2018. године до 17.10.2018. године, за исплату накнаде за састав предлога за обезбеђење доказа од 09.08.2018. године у износу од 30.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 09.08.2018. године до исплате, за исплату накнаде за састав предлога за обезбеђење доказа од 12.09.2008. године у износу од 30.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 12.09.2018. године до исплате, за исплату накнаде на име израде налаза и мишљења вештака пољопривредне струке од 17.08.2018. године у износу од 18.760,00 динара са законском затезном каматом почев од 17.08.2018. године до исплате, за исплату накнаде на име израде налаза и мишљења вештака пољопривредне струке од 26.09.2018. године у износу од 18.760,00 динара са законском затезном каматом почев од 12.09.2018. године до исплате и обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 678.862,55 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2441/24 од 25.12.2024. године жалба туженог је делимично усвојена и наведена првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен захтев за камату на досуђени износ од 530.955,00 динара за период од 18.10.2018. године па до 09.04.2024. године и у делу одлуке о трошковима поступка тако да је досуђени износ трошкова са износа од 678.862,55 динара снижен на износ од

589.739,10 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате, а у преосталом делу жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена, те одбијен захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, дела којим је преиначена првостепена пресуда, ревизију је благовремено изјавила тужиља, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињене пред другостепеним судом.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, („Службени гласник РС“ бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 28. Закона о парничном поступку прописано је да се за утврђивање права на ревизију као меродавна вредност предмета спора узима само вредност главног захтева (став 1.), а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Тужба је у овој правној ствари поднета је 29.11.2018. године. Вредност предмета спора је 530.955,00 динара.

У конкретном случају, тужиља је ревизију изјавила против одлуке другостепеног суда којом је преиначена првостепена пресуда у делу о камати и трошковима поступка, као споредним потраживањима, која не чине главно потраживање према чијој се вредности цени дозвољеност ревизије применом члана 403. став 3. истог закона, те је ревизија недозвољена. Преиначење одлуке о споредним потраживањима не чине ревизију дозвољеном на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, јер се наведена одредба може применити у општем режиму допуштености овог правног лека према вредности спора, у коју не улазе споредна потраживања.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**